

CELDÖMÖLKI HIRLAP

=POLITIKAI-TÁRSADALMI-ÉS-SZÉPIRODALMI-HETILAP=

Érkezéskor és kiadóhivatal:
Celdömölki, gróf Széchenyi-utca 12.
Telefon: 55. Csekkszám: 17.258.

Felolvasó szerkesztő:
NAGY IMRE

Előfizetési árak:-
1 évre 10. 1/2 évre 5. 1/4 évre 2.50 pengő.
Megjelenik minden szombaton.

Felszabadultán

A vármegyei közigazgatás megújulása felé

Nincs kellemetlenebb érzés annál, mint mikor a lélek finom burját látálatlan és lerázhatalan bilincs tartja rabfogságba. Ilyenkor a léleknek a külső benyomásokra való érzéte megnyilatkozása megszűnik. Így voltunk mi is a hosszú ideig tartó lelki béklyó rajtól magyarok — Magyarországon. — Pedig de sokszor persze a nyelvünket a ki nem mondott érzésnek, gondolatnak a tüze. De sokszor szükséges lett volna egy-egy ózinté felkiáltás, felrészgés a szunnyadó lelkeknek, de nem lehetett szólni, nem volt szabad írni, csak nézni lehetett, hogy milyen ördögi kézzel ássuk népünk sírját a hivatalos és nem hivatalos „Nagysságunk”.

ennek a kufár elősdi népnek az uralmát, mint saját felszabadulásunkat.

Ezek az emberek azok, akiknek tülük sohallott. Ma magyar gyermekek jajzava ért hozzájuk, ezek voltak a szűkmarkuak, amikor fillereiket adták csak szociális céljainkra, ezek az emberek soha nem tették magukévá lettünk sorskérdéseit, mert niint ahogy ki tudott és nyilvánvaló lett, nem velünk, hanem a most letűnt társasággal volt meg az együvértartozás érzése lelkükben.

De megtörtént a nagy átalakulás és immár felszabadult lélekkel elhűgött érzésgésebb levegőben élünk.

Annál is inkább, mert megtisztultabban, illetve kigyógyulóban van közlőnk a legsúlyosabb nyaraijárból, amit népiesen és legerőteljesebben így nevezhetünk: zsidóság.

Az ilyen magyaroktól nem lehet caodálni, hogy könyveik sűrű záporozása közben, a sötétség leple alatt mentek barátaikhoz — a „kegyetlen barbarizmus” áldozataihoz — az utolsó éjszaka búcsút venni.

Nagyon nehéz még szavakkal kifejezni azt az érzést, ami elbűtötte az embert, amikor a megváltozott viszonyok gyakorlattal érteiket tapasztaltuk magunk körül községünkben, amikor megindult, hogy Celdömölkön csak mi magyarok fogunk élni a jövőben. Kiseb furcsa, hogy az ember ezt az érzést a saját hazájában először érez!

Láttam, amint az egyik ház lakói összecsockolták az elköltözöket a viszontlátásra — volt utolsó búcsúszavuk. — Nem tudom hol képzelik az e fajta gondolkozású emberek a viszontlátást?

En — elég balgán — úgy gondoltam, hogy a magyar nép körében osztatlan öröm fogja kísérni a kiadott hivatalos intézkedéseket, s mikor a rendelték végrehajtására került a sor, akkor láttuk, hogy nem így van. Furcsa és különös dolgoknak lehettünk túl- és szemtanúi.

Ezek az emberek nem mutatnak szánalmat, se könyörületeit az lthton maradt katoná feleléseikkel, majd később hadüzevegekkel, hadiárvakkal szemben. Nem látuk könnyes szemüket akkor, amikor csonka és béna katonákat hozott elének a sors.

Láttuk, hogy siratták meg a kiköltözőköt az itt maradt barátok. Ellepték a sajnálkozás könnyei az együztérző szemét. — Nem tudom gondoltak-e ezek a zsidó sirató magyarok arra, hogy ha fordított helyzet adódott volna elő, akkor láttunk volna-e csak egy magyart sirató zsidót is?

De nem csodálkoztak ezek az emberek azon sem, hogy magyar gyermekek ezrel pusztultak és pusztultak ma is tudósbajban, hogy magyar zsellerek tűzrezt a zsidó nagytűke rabjait éppon hogy csak ében nem haltak, ha a robot szegődött örökösé csak a zsidó bérlet és családa kezében a korbács, mint a serkentő eszköz végezte „nemes” hivatását.

Van még mindig egy nagy mergezett lelkű magyar néprétegünk, a e a társaság a saját lajtja házára inkább szeretné látni

Aki tud ezért a letűnt korért és emberlért egy sajnálkozó szót mondani, egy könnyet hullatni, csókös búcsút váltani, az nem érdemli meg, hogy magyarnak születteit.

A letűnt nehéz idő mögöttünk van, a mi kérjük, felszabadult lélekkel, hogy *Ajton Istén szedd jövendőit minden Igaz Magyar-nak!*

E. L.

A nagybirtok közigazgatási hatalma a vármegyei szervezeten alapszik. A nagybirtokosok virilis jogon választás nélkül tarjal a törvényhatósági bizottságnak és ennek működésében érvényesítik befolyásukat. A vármegyei tisztviselőket pedig a törvényhatósági bizottság választja. A vármegyék vezetőit tisztviselői viszont már legtöbbször följdüket vezetett nagybirtokos családokból származnak és a nagybirtokosokkal rokon kapcsolatban is összefonódnak őket, azonkívül, hogy a törvényhatósági bizottság befolyásos tagjaitól megjelhetésükben és előrehaladásukban is függnek.

Az első tennivaló tehát, amit a mostani államalkotmány csak később kivethető megváltoztatása nélkül is végezhet lehet vinni, a *virilis jog megszüntetése*. (Ez benne is volt a Bárdossy-kormány programjában.) Ezzel a legtöbb nagybirtokos, vidéki középiparos és a nagybirtokosok magánügyeire leteln meggyazagodott ügyvéd kiese a törvényhatósági bizottságtól és a tacság elnyeréséből választásra lenne szorítva. A választáson ugyan társadalmi összetartásuk, a választási fogásokban való gyakorlalat és a tőlük közvetlen függőkre gyakorolt nyomatás nagyobb felüket ugyan egyelőre visszahozná a bizottságra, mégis el lehetne ezzel érni, hogy a szavazásoknál nem föl-tétlenül és minden esetben tudnák elérni a számszerű többséget is és így később a megye lakosságának áttudatásával alkotmányos uton is szám szerinti kisebbségbe lennének szorítva tők. Nehezebb lenne tehát az igaz népkarátot képviselőket le-szavazása.

A törvényhatósági bizottságnak ugyan vannak a vármegye lakossága által választott tagjai és a szavazásoknál a szótöbbség határoz. Ez azonban a gyakorlatban nem ad a megye lakosságának egyszerű és gyors lehetőséget, hogy akaratát érvényesítse. A virilis jogon, választás nélkül beovert (nagybirtokos tagok és a hivatalból szereplő vezető/tisztviselő tagok együtt számszerűen is kiadja a többséget. A kisebbség tagjai között pedig a társadalmi fokozatosságának megfelelően szintén sok a nagybirtokosokkal egyforma érdemű zairosparaszt, a nagybirtokosok magán-ügyvitelétől elő ügyvéd és ezeknek szállító vidéki középiparos és kereskedő. A mezőgazdasági és ipari munkásságtól és a középiparostól meg egyáltalán csak a demokratikus lét-szert megőrzéséért mutatásban képviseli egy pár felülőr rájuk kény-szerített renegát vagy már simán sommólképűt ki nem szorított, küzülkáló vezérgényiség, így a nagybirtokos és vezetőit viselő csoport az alkotmányos formások megőrzése nélkül is mindig keresztül tudja vinni a szándékait és a velük szemben állók szerepe gyakorlatban csak a birtokon kívüli fellebbezések és a felszólalások” agyóvalhatatósá - kellemetlenkedéseire van szorítva. Ez azzal a hasznossal jár, hogy így működésük meddő és destruktív jellegűnek látszik és elégedetlenségük csak rossz-bíszemű okvetetlenkedésnek tűnethető fel.

A másik tennivaló — ami részben már meg is valósult — a vármegyei tisztviselői szervezeteiben a választás eltörlése és helyettesítése. Ez van hivatra megszűnteteni a vármegyei vezető-tisztviselőket teljes, állandó és közvetlen függésű a nagybirtokosoktól és a család (tehát egyéni) érdekeket fölülten biztos érvényesítését is megnehezítet. A fölülkeltül földeburak nagyrésze már így is vissza tud kerülni a vármegyei közigazgatás vezető állásába az állami közigazgatás központjában ma még meglévő kapcsolatai és befolyása révén, de remélhetőleg mégsem minden esetben és teljes biztonságban. Valamivel több tárgyilagosság, szakzszerűség és korszerűség tehát mégis biztosítható lesz lassanként a megyei közigazgatásban.

Az így adódó lehetőségek ki-használásához azonban egy gyúntudatosabb lakosság célratörő zívósága és összetartása szükséges. Ennekül magyar népi meg-újulást nem lehet elképzelni.

Hódi Bertalan

